

FORRÁSOK

A Borszékért Alapítvány és a Borszéki Polgármesteri Hivatal közérdekű lapja

JÚNIUS ELSEJE A GYERMEKEKÉ:

VIDÁMSÁG, VERSENYEK ÉS FELHŐTLEN KACAGÁS TÖLTÖTTE BE
A BORSZÉKI FUTBALLPÁLYÁT

fotó: facebook.com/primariaborsec

A FUTÓVERSENY RAJTJA A FUTBALL PÁLYÁNÁL

Június 1-je az a nap, amikor a gyermekeket, a bennük rejlő ártatlanságot és tisztaságot, a mosolyt és jókedvet, valamint e szép életkor örömeit és szépségét ünnepeljük.

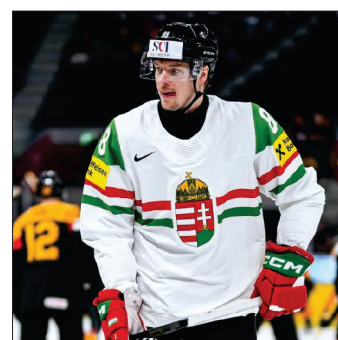
Borszéken a Borszéki Sportkomplexumhoz tartozó futballstadionban szervezték meg a gyermeknapot Borszék Város Polgármesteri Hivatalának, a PSD és az RMDSZ helyi szervezeteinek, a Culturarium Egyesületnek, valamint a Sportkomplexum vezetőségének kezdeményezésére. Az esemény kiváló alkalmat nyújtott az öröme, játékra, szórakozásra és a jókedvre mind a gyermekek, mind az őket elkísérő szülők, nagyszülők, pedagógusok vagy nagyobb barátok számára.

Ünnepi hangulatban, egy futóversennyel vette kezdetét a nap, amelyre minden korosztályból jelentkeztek fiúk és lányok egyaránt, nyüzsgő élettel és energiával töltve meg a futballstadion körüli egyébként csendes környéket. Ezt követően a Kis Tűzoltók bemutatója következett, akik megmutatták, milyen ügyesek és bátrak tudnak lenni szükséghelyzetben: láthatuk, milyen gyorsan képesek felállítani egy tűzoltó-alakzatot, és milyen sebességgel tudnak kimenekíteni egy sérült személyt.

(folytatás a 2. oldalon)

IN MEMORIAM
KURKÓ ÁRPÁD
(1948-2026)

2. OLDAL

fotó: facebook.com/primariaborsec

BORSZÉKRŐL A VILÁG
LEGJOBBJAI KÖZÉ
– BESZÉLGETÉS
SÁRPÁTKI TAMÁSSAL

3. OLDAL

A TÁNYÉRTÓL
A FELELŐSSÉG-
VÁLLALÁSIG:
A BORSZÉKI DIÁKOK
TÖRÖKORSZÁGBAN
TANULTÁK MEG AZ
ÉLELMISZER-PAZARLÁS
CSÖKKENTÉSÉT

6. OLDAL

MARADANDÓ EMLÉK
A TÖLGYESI-SZOROS
HŐSEINEK:
KOPJAFÁT AVATTAK
BORSZÉKEN

7. OLDAL

(folytatás az 1. oldalról)

A rendezvény egy látványos kerékpárversennyel folytatódott, amelyen mindazok részt vettek, akik elhozták magukkal pedálos „járgányaikat”, és szerették volna összemérni erejüket a kerékpárúton. Nem hiányozhatott a tánc és a ritmusos mozgás sem: a Zumba-foglalkozáson a kicsik a kifejezetten az ő napjukra választott zenékre mutathatták meg tehetségüket és életörömmüket. A napot a Făgetul Borsec junior csapatainak szép futballmérkőzése zárta.

Meg kell említenünk, hogy a gyermekek

számára kézműves- és ügyességi foglalkozásokat is szerveztek, gumiköteles tramulinokat állítottak fel, a vállalkozó kedvűek arcfestést és lufikat kaptak, a hangulatot pedig színes füstbombák fellövése tette még élénkebbé és étellel telibbé. A gyerekek fagyaltot, üdítőt és ásványvizet kaptak, a nyakukban pedig egy-egy érem lógott, amely e szép nap emlékét őrzi.

Igazán sikeres nap volt! A tevékenységek teljes ideje alatt kedvezett az időjárás. Az eső – mintha csak előre be lett volna prog-

ramozva – pontosan akkor eredt meg, amikor az összes játék és verseny véget ért, és a gyerekek már otthonaik felé tartottak.

Név említése nélkül köszönetet kell mondanunk mindenkinek, aki kivette a részét a szervezésből illetve a szülőknek, nagyszülőknek, barátoknak, tanároknak és önkénteseknek. Mindannyian hozzájárultak e nap sikeréhez, valamint a gyermekek arcán ragyogó mosolyhoz és boldogsághoz! Semmi sem értékesebb egy boldog gyermek őszinte mosolyánál és örömenél!

DĂNUȚ BORDANCIUC NYOMÁN

IN MEMORIAM KURKÓ ÁRPÁD (1948-2026)

Kurkó Árpád a szomszédos Gyergyóhollóban született. Az elemi iskolát is szülőfalujában végezte, majd a gyergyóditrói középiskolában érettségizett. Dicsőszentmártonban és Nagyszebenben továbbtanult. Dolgozott közigazgatásban (alpolgármester volt Borszéken), a borszéki ásványvízpalackozó üzem igazgatója volt közel négy évig (1986. januárjától 1989 júniusáig). 2008-ban felvásárolta a Kraitén in Hargita Rt. részvényeinek 99,14%-át és a csíkszentkirályi ásványvízpalackozó üzem, amelyet az ország harmadik legnagyobb palackozójává fejlesztett. Tevékenysége nemcsak gazdasági jellegű. Mecénása volt a kultúrának, sportnak, egészségügynek, egyháznak stb. Anyagilag támogatta szülőfaluját, egyházát. Érdemei elismeréseként Holló polgármesteri hivatala 2008-ban *díszpolgári* címet adományozott neki. Támogatta a szülőfalujáról írt kismonográfia kiadását. (2017) Anyagilag támo-

fotó: szekelyhon.ro

KURKÓ ÁRPÁD

gatta a csíkszentkirályi kultúrotthon felújítását. (Itt is díszpolgári címet kapott). A százkötetes Székely Könyvtár sorozat megjelenését is támogatta. A Munkácsy-kiállítás létrehozását is segítette, meg több képzőművész tevékenységét. Hozzájárult több költséges gyógykezelés és műtét finanszírozásához. 2014-ben megkapta a *Pro Cultura Hungarica*-díjat. Támogatta a csíkszeredai Szent Ágoston templom és a Millenniumi templom felújítását. Hargita Megye Tanácsa 2015-ben *Hargita Meggyéért*-díjat ítelt neki. A díjként kapott összeget felajánlotta a Szent Ferenc Alapítványnak. Egy szóval önzetlen és segítőkész ember volt. Borszékhez is szorosan kötődött. Felesége Vild Rozália szintén borszéki (53 évig voltak házasságok), gyerekeik Gyárfás és Gyöngyvér is itt született.

Együtt érzünk a gyászban családjával, hozzátartozóival. Emlékelegyen áldott, nyugalma csendes a csíktapolcai temetőben.

FARKAS ALADÁR

VAKÁCIÓHANGULATÚ BARÁTSÁGOS MÉRKŐZÉS...

...volt a 2026. június 20-án lejátszott futballtalálkozó a Borszéki Sportkomplexum labdarúgópályáján a Făgetul Borsec és a Sporting Old Boys Iași csapatai között.

A helyi együttes, a Făgetul Borsec – amely a 4. Liga Hargita megyei csoportjának 2025–2026-os szezonja után már a jól megérdemelt pihenőjét tölti – egy jászvásári (Iași) hobbi-amatőr csapatot fogadott. A vendéggárda, amely Iași megyei 3. és 4. ligás egykori és jelenlegi labdarúgókból állt, egy körutazást szervezett a térségünkbe, amelynek keretében ez a barátságos mérkőzés is létrejött.

(folytatás a 3. oldalon)

(folytatás a 2. oldalról)

fotó: Bordanciuc Dănuț

BORSZÉK-2026. JÚNIUS 20.

Egy igazán szép, kapu előtti helyzetekben gazdag meccset láthattunk, amelyen abszolút minden bevethető játékos pályára lépett: a szárnyait bontogató fiatal juniorktól kezdve egészen a helyi futball egykori csillagaiig. Igazi látványosság, öröm és

mosolygós, jókedvű foci jellemezte a találkozót.

A lelátó élettel teli volt, a nézők lazítottak, a mérkőzés pedig mindvégig a fair-play jegyében zajlott. Bár a győzelmet végül a vendégek szerezték meg, a találkozó igazi

vakációs hangulatban telt, amelyen új játékosokat és eddig nem látott felállásokat is kipróbáltak a pályán. A mérkőzés végén a két csapat tagjai közösen ültek le egy tálgulyás mellé, amelyet a házigazdák készítettek el nagy odafigyeléssel.

Ekkor jegyezhetjük fel a Făgetul Borsec egykori kapusának, a fiatal Dacău Iuliannak a debütálását is vezetőbíróként, aki bebizonyította, hogy megvan a kellő tehetsége ahhoz, hogy karriert építsen a játékvezetésben.

A szervezők ezúton is szeretnének köszönetet mondani mindazoknak, akik a csapat mellett álltak, és támogatták a labdarúgó-tevékenységet mind ezen a barátságos mérkőzésen, mind a most zárult bajnoki szezon során. A futball minden borszéki szerelmest továbbra is várják a stadionba, hogy együtt szurkoljunk a csapatnak. Hajrá Borszék! Hai Făgetul!

DĂNUȚ BORDANCIUC NYOMÁN

TANÁCSHATÁROZATOK

A májusi lapszámból kimaradt határozatok:

Az 52-es határozat szabályozza a létesítendő karting-pálya értékét 5.814.572,79 lej+ Értéktöbbleti adó. Az 53-as határozat jóváhagyja egy kétmillió lejes kölcsön felvételét a szolgálati lakások befejezése végett. Az 54-es határozat meghosszabbítja a HURON cég szemszállítási szerződését újabb 7 hónappal. Az 55-ös határozattal elfogadtuk a FONTANA cég 2025-ös pénzügyi mérlegét. Öröndetes dolog, hogy 334 339 lej nyereséggel fejezték be a tavalyi évet.

A június 11-i tanácshatározatok: az 56-os határozat egy terület kettévágását (osz-

tását) hagyta jóvá a Kárpátok u. 8-as szám alatt. Az 57-es határozat jóváhagyta Csibi Szidónia-Krisztina lakásépítési illetékének eltörlését. Az 58-as határozat jóváhagyja 33,55 köbméter fa eladását gazdasági egységeknek 90 lej/köbméteres indulási árvevényen. Az 59-es határozat jóváhagyja Borszék város társulását egy Kisbeszterce Helyi Szállítási cég létrehozásában (mint kezdeményező). Jóváhagytuk a cég 600 lejes alapítókéjét, Borszék 200 lejes részét, a cég Statútumát és azt a jogot, hogy a cég használjon ingyenesen egy helyiséget a borszéki Polgármesteri Hivatal földszintjén, székházként. A 60-as határozat jóváhagyta a Pol-

gármesteri Hivatal munkásainak egyéni munkaszerződését 2026-2028 közötti időszakra (24 hónap). A 61-es határozat elfogadta a Polgármesteri Hivatal szakapparátusának a számát (21 fő). A 62-es határozat a következő 3 hónapra Olteanu Petrica-Ovidiut javasolja soros ülésvezető elnöknek. A 63-as határozat költségvetésmódosítást szavazott meg. A felvett 2 millió lejes hitel befoglalását a 2026-os költségvetésbe. Ez a pénz szükséges az Országos Helyreállítási Terv keretében épülő szolgálati lakások befejezéséhez.

FARKAS ALADÁR

BORSZÉKRŐL A VILÁG LEGJOBBJAI KÖZÉ

– beszélgetés Sárpátki Tamással

Gyökerekről, kitartásról, válogatott mezről és arról, hogy egy kisvárosból is el lehet jutni a legmagasabb szintig

Vannak történetek, amelyek nemcsak a sportról szólnak. Nemcsak gólokról, mérkőzésekről, eredményekről vagy világbajnoki pillanatokról. Hanem arról az útról is, amely egy ember mögött van: családról, gyerekkori emlékekről, csendes támogatásról, lemondásokról, nehéz napokról és arról a belső erőről, amely újra és újra előrevisz.

Sárpátki Tamás neve sokak számára ma már a magyar jégkorong-válogatotthoz és a világbajnokság hangulatához kapcsolódik. Számunkra, borszékiek számára azonban ez a történet még személyesebb. Mert az ő útjában ott van Borszék is: a nagyszülők háza, a téli havazás, a kályha melege, a nyári séták, a gombászás, a jó levegő és az a különleges nyugalom, amelyet ő maga így fogalmazott meg: **Borszék számára olyan, „mintha minden nap vasárnap lenne”.**

(folytatás a 4. oldalon)

(folytatás a 3. oldalról)

A vele készült beszélgetésben nemcsak a sportolót szerettük volna megismerni, hanem az embert is a mez mögött. A fiút, aki gyerekként még egyszerűen csak élvezte a játékot. A fiatalot, aki sok munkával, áldozattal és kitartással egyre közelebb került az álmaihoz. És azt a válogatott játékost, aki ma is szerényen, tisztelettel és felelősséggel beszél arról, honnan indult, kik segítették, és mit jelent számára képviselni mindazokat, akik otthonról is figyelik és támogatják.

Borszék, ahol „minden nap vasárnap”

Amikor Tamást arra kértük, idézze fel az első borszéki emlékeit, nem a sporttal kezdte. Hanem a családdal. A gyerekkorral. Azokkal az apró, mégis mélyen megmaradó pillanatokkal, amelyekből később az ember sokszor észrevétlenül is erőt merít.

Egyik első emléke egy téli utazáshoz kapcsolódik. Szülei Csikszeredából vitték őt és húgát Borszékra, a nagyszülőkhöz. A gyerekek hátul feküdtek az autóban, a ledőntött üléseken, miközben odakint erősen havazott. Megérkezés után a nagy hóban futkostak, hógolyóztak, majd amikor már teljesen átfáztak, bent, a jó melegben, a kályha mellett melegedtek újra.

„Ez szép emlékként maradt meg bennem” – idézte fel Tamás.

A borszéki gyerekkorhoz számára a nagyszülők szeretete is erősen kötődik. Nagymamája mindig töltött tojással várta, mert tudta, hogy az a kedvence. A hátsó ablak alatt pedig meghagyta neki a fenyőalja gombákat, hogy ő szedhesse le, majd együtt süssék meg.

Gyerekként nagyon szeretett Borszékra járni, főként a nagyszülők és az unokatestvérek miatt. A nyarak jó hangulatban teltek: sok időt töltöttek kint a szabadban, jó levegőn, gombászni jártak, a barlangoknál sétáltak, és egész nap játszottak.

„Borszéken mindig olyan volt, és még mindig így érzem, mintha minden nap vasárnap lenne. Minden nyugodt, ki lehet kapcsolódni, és nem kell a hétköznapi dolgokkal foglalkozni. Szerintem Borszék nagyban hozzájárult ahhoz, hogy mára nyugodt személyiségné mondhatom magam.”

Ez a mondat talán az egész beszélgetés egyik legszebb gondolata. Mert nemcsak egy helyről szól, hanem arról is, hogyan tud egy város, egy családi közeg, egy gyerekkori környezet beépülni az ember személyiségébe.

fotó: facebook.com/primariaborsec

SÁRPÁTKI TAMÁS

A MAGYAR JÉGKORONG VÁLOGATOTT JÁTKOSA

A játék szeretetétől a profi pályáig

Sárpátki Tamás története nem úgy indult, hogy gyerekként már pontosan tudta: egyszer világbajnokságon fog szerepelni. Egyszerűen szerette a sportot. Szerette a mozgást, a játékot, a kihívást.

Gyerekként szülei teniszezni és hokizni is vitték. Mindkét sportot szerette, egy idő után azonban dönteni kellett. Akkori jégkorongedzője jelezte, hogy ha komolyan szeretné folytatni, választania kell, mert a két sport együtt már nem fér meg egymás mellett.

Végül a hoki mellett döntöttek.

„Akkor még nem tudtam, és nem is terveztem, hogy nagy sikereket fogok elérni hokisként. Csak élveztem, amit csinálók, és az elég is volt.”

2010 körül jött el az a pont, amikor a család úgy döntött: ha többre szeretné vinni, Magyarországra kell mennie. Székesfehérvárra került, kollégiumban lakott, és sok szabadidejét plusz edzésekkel töltötte. Két gyerekkori barátjával, Csíki Zoltánnal és Reisz Áronnal rengeteget dolgoztak külön is.

Ez a munka később kezdett eredményt hozni: beválogatták a magyar válogatottba, megnyerték az osztrák bajnokságot, jól ment neki a játék, és egyre inkább érezte, hogy jó úton halad.

„Akkor kezdtem úgy érezni, hogy ebből nagy dolgokat is ki lehet hozni.”

Amit a nézők ritkán látnak

Kívülről a sport gyakran a meccsnapokról szól. A gólokról, a győzelmekről, a közönségről, a válogatott mezről. De egy sportoló életének nagy része nem a reflektorfényben történik. Hanem hajnalban, edzésen, utazás közben, rehabilitáción, vagy

éppen olyan napokon, amikor nincs kedve továbbmenni, mégis megteszi.

Tamás szerint minden profi sportoló rengeteg áldozatot hoz. Miközben mások nyaralnak, buliznak vagy pihennek, a sportolók gyakran edzenek vagy mérkőzésekre utaznak. A jó teljesítményhez oda kell figyelni az alvásra, a regenerációra, az étkezésre és arra is, hogyan kezeli az ember a hullámvölgyeket.

Voltak nehéz időszakok az ő pályáján is: formahanyatlás, amikor nem úgy ment a játék, ünnepi mérkőzések, amikor nem lehetett hazamenni a családdal, sérülések és hosszú, fájdalmas rehabilitációk.

„A legtöbben csak azt a 60 percet látják a jégen, de mögötte rengeteg munka van. Korai kelések, napi edzések, utazások, lemondások, és sokszor olyan időszakok, amikor sérülten vagy fáradtan is dolgozni kell tovább.”

A sikerek mögött ott vannak azok a napok is, amikor nincs kedve edzeni az embernek, mégis végigcsinálja. Tamás szerint ezt a kitartást és következetességet látják a legkevésbé az emberek, pedig talán ez a legfontosabb része annak, hogy valaki eljusson a profi szintig.

Mindezek ellenére soha nem gondolta komolyan, hogy abbahagyja.

„Mindig megvolt bennem a játék iránti szeretet. Amíg ez így marad, addig fogok játszani.”

Mit jelent a válogatott mez?

Egy válogatott mez soha nem csak egy sportfelszerelés. Különösen akkor nem, ha valaki gyerekkora óta álmodik róla.

Tamás számára a magyar válogatott meze egyszerre jelent büszkeséget, megtiszteltetést és felelősséget. Gyerekkorában titkos célja volt, hogy egyszer magyar színekben játszasson egy világbajnokságon. Sokáig azonban ez csak távoli álmoknak tűnt számára.

Aztán eljött a pillanat, amikor először felvehette a válogatott mezt, és ott állhatott a csapattal a himnusz alatt.

„Akkor tudatosult bennem igazán, hogy ez valósággá vált. Eszembe jutott az a sok munka, áldozat és nehézség, amin keresztülmentem, hogy eljussak idáig.”

A mai napig büszkén és megtisztelve veszi fel a magyar válogatott mezét. Közben azonban érzi a felelősséget is, hiszen tudja, hogy sokan figyelik és támogatják otthonról.

(folytatás az 5. oldalon)

(folytatás a 4. oldalról)

„Ilyenkor nemcsak magamat képviselem, hanem valamilyen szinten Erdélyt, a szüleimet, a korábbi edzőimet és mindazokat, akik hozzájárultak ahhoz, hogy idáig eljussak.”

Ebben a mondatban benne van mindaz, amiért ez a történet Borszék számára is fontos. Mert amikor egy helyi kötődésű sportoló a világ legjobbjai között játszik, az nemcsak egyéni siker. Az közösségi büszkeség is.

Világ bajnoki pillanatok: győzelem, gól és közös himnusz

A világbajnokság minden sportoló életében különleges állomás. Tamás számára sem egyetlen pillanat miatt marad emlékezetes, hanem az egész élmény miatt: a csapat, a közönség, a színvonal, a hangulat és az érzés miatt, hogy sikerült helytállni a világ legjobbjai között.

A Nagy-Britannia elleni 5–0-s győzelem kiemelkedő emlék maradt számára. Tudták, hogy ez döntő jelentőségű mérkőzés lesz, ezért az egész csapat mindent beleadott. Külön öröm volt számára, hogy a sora kétszer is betalált.

A mérkőzés végén a magyar himnusz a szurkolókkal együtt különösen szép pillanat volt. Ráadásul a családja is ott volt a helyszínen.

„Tényleg egy tökéletes nap lett belőle.” A Németország ellen szerzett világbajnoki gól szintén személyes célként élt benne. Szeretett volna betalálni, és amikor ez sikerült, másnap többször is visszanézte a gólt.

„Nagyon jó érzés volt. Az viszont kár, hogy azt a meccset végül elvesztettük.”

Amikor arról kérdeztük, mi marad meg benne leginkább ebből a világbajnokságból, nem egyetlen gólt vagy konkrét pillanatot emelt ki. Inkább az egész élményt.

„Azért mentünk, hogy bent maradjunk a világ legjobbjai között, és ez sikerült. Jó volt látni, milyen magas szinten vannak a többi csapatok, és az egész mezőny, a szervezés és a szurkolás is elképesztő volt.

Minden meccsen 8–10 ezer néző előtt játszhattunk, ami rengeteget adott hangulatban is.”

Száma ez egy másik szint volt: profi közeg, hatalmas közönség, nagy tét, és annak az érzése, hogy egy gyerekkori álom valóra vált.

Nyomás, izgalom és belső egyensúly

A pályán minden gyorsan történik. Dönteni kell, reagálni kell, ütközni kell, és közben ott van a nyomás is. Egy világbajnokságon pedig minden pillanatnak nagyobb súlya van.

Tamás erről is őszintén beszélt. Fiatalabb korában sokat foglalkozott azzal, mi lesz, ha hibázik, vagy mit gondolnak majd mások. Az évek során azonban megtanulta, hogy arra kell koncentrálnia, amire valóban hatása van.

„Minden cserében próbálom a legjobbamat nyújtani, és segíteni a csapatot bármilyen módon.”

Azt is elmondta, hogy nagyobb meccsek előtt ő sem mindig teljesen nyugodt. Van benne izgalom, hiszen tudja, hogy nemcsak magát, hanem az országot is képviseli. Ez nagyobb felelősséget jelent, de közben nagyon jó érzés is.

„Nekem az segít, hogy nem akarok többet csinálni annál, mint amire képes vagyok. Megpróbálom a saját játékomat játszani, és kihozni magamból a maximumot.”

Ez a hozzáállás sokat elárul a sportolói érettségről. Nem a tökéletesség hajszolásáról beszél, hanem arról, hogy az ember a saját feladatára figyeljen, és abban adja a legtöbbet.

Üzenet a borszéki fiataloknak

Amikor egy borszéki gyerek ma látja Sárpáti Tamást a világbajnokságon, könnyen megfogalmazódhat benne a gondolat: talán innen is el lehet jutni messzire. Ezért különösen fontos volt megkérdezni tőle, mit üzenne azoknak a fiataloknak, akik most keresik a saját útjukat.

Tamás válasza egyszerű, őszinte és erős: „Higgyenek önmagukban.”

fotó: facebook.com/primariaborsec

SÁRPÁTI TAMÁS

Ő maga sem gondolta gyerekként, hogy egyszer idáig eljut. Kisvárosból indult, és sokáig nem hitte volna, hogy egyszer világbajnokságon játszhat a magyar válogatottban.

„Nem volt mindig könnyű az út, de ha valaki szereti, amit csinál, és hajlandó dolgozni, küzdeni érte nap mint nap, akkor sokkal többre képes, mint gondolná. A legfontosabb talán a kitartás és az akarat.”

Ez az üzenet nemcsak sportolóknak szól. Hanem minden fiatalnak, aki valamit szeretne elérni. Aki néha bizonytalan. Aki kis helyről indul, de nagy álmai vannak. Aki még nem tudja pontosan, meddig juthat, csak érzi, hogy érdemes dolgoznia érte.

Az ember a mez mögött

A beszélgetés végén azt is szeretnénk volna megtudni, mit szeretne Tamás, hogyan lássák őt az emberek nemcsak sportolóként, hanem emberként is.

A válasza talán éppen azért erős, mert nem akar többnek látszani annál, aki.

„A pályán kívül sem érzem magam többnek másoknál. Szerintem ugyanolyan hétköznapi ember vagyok, mint bárki más. Szeretném, ha az emberek szerény, tisztelt embernek látnának. Fontos, hogy a sikerek ne változtassák meg az embert.”

Ez a gondolat méltó lezárása ennek a beszélgetésnek. Mert Sárpáti Tamás története nemcsak arról szól, hogy valaki eljutott Borszéktól a világbajnokságig. Hanem arról is, hogy közben megőrizte azt az emberi egyszerűséget, amely talán éppen azokból a gyerekkori gyökerekből táplálkozik, amelyekről a beszélgetés elején mesélt.

A nagy hóból, a kályha melegéből, a nagymama töltött tojásából, a borszéki nyarakból, a gombászásból, a barlangok melletti sétákból és abból a különös nyugalomból, amelyet ő így fogalmazott meg:

Borszéken olyan, mintha minden nap vasárnap lenne.

És talán éppen ez az, amitől ez a történet nemcsak sporttörténet, hanem borszéki történet is. Egy út története, amely emlékeztet bennünket arra, hogy a nagy álmok mögött mindig ott vannak a csendes kezdetek. Hogy a kitartás, a munka és az alázat messzire vihet. És hogy egy kisvárosból is el lehet jutni a világ legjobbjai közé, ha az emberben megmarad a szeretet, a hit és az akarat.

A TÁNYÉRTŐL A FELELŐSSÉGVÁLLALÁSIG:

A BORSZÉKI DIÁKOK TÖRÖKORSZÁGBAN TANULTÁK MEG AZ ÉLELMISZER-PAZARLÁS CSÖKKENTÉSÉT

BIGA - TÖRÖKORSZÁG

Hogyan járulhatunk hozzá a környezet védelméhez mindennapi, egyszerű mozdulatokkal? Miként csökkenthetjük a szemetesbe kerülő élelmiszerek mennyiségét?

Ezek a kérdések álltak az Erasmus+ „Less is More – Prevention of Food Waste” elnevezésű projekt tevékenységeinek középpontjában, amelyben a borszéki „Zimmethausen” Szakközépiskola diákjai és pedagógusai vettek részt.

2026. június 6. és 11. között az iskola hat diákból és két tanárból álló csoportja a törökországi Çanakkale tartományban található Biga településen szervezett tanulmányúton vett részt a portugáliai partnerek, valamint a vendéglátó Diyarbakirli Ekrem Ergun İlkokulu iskola mellett. Az Erasmus+ program (2025-1-RO01-KA210-SCH-000358305) által finanszírozott projekt célja a felelős élelmiszer-fogyasztási szokások kialakítása és a pazarlás mérsékelése.

A tanulmányút során a három ország diákjai bemutatták az iskoláikban korábban elvégzett tevékenységek eredményeit. Az élelmiszer-pazarlást nyomon követő naplók, valamint a helyi, nemzeti és nemzetközi szinten gyűjtött statisztikai adatok segítségével a résztvevők elemezték a jelenleg okait, és a mindennapi életben alkal-

mazható megoldásokról egyeztettek.

A prezentációk, viták és csoportos foglalkozások rávilágítottak arra, hogy az élelmiszer-pazarlás csökkentése egyszerű döntésekkel kezdődik: a bevásárlás megtervezésével, az élelmiszerek felelős felhasználásával, valamint az egyéni igényekhez igazított adagok felszolgálásával. A diákok arra a következtetésre jutottak, hogy sokkal kifizetődőbb kisebb mennyiségű ételt a tányérra tenni – amit később szükség szerint lehet pótolni –, mint a már kitett élelmiszert elpazarolni.

A program gyakorlati elemeként virágültetésre is sor került, amelyhez komposztal dúsított földet használtak. Ebből az alkalomból a résztvevők mélyebb betekintést nyertek a komposzt talajminőség-javító szerepébe, valamint a természeti erőforrások fenntartható gazdaságon belüli, felelősségteljes hasznosításának fontosságába.

A program részét képezte egy kutya-menhely és egy állatklinika meglátogatása is, ahol a diákok megfigyelhették az állatok gondozásának módját, és áttekintették azokat a felelős megoldásokat, amelyekkel bizonyos élelmiszer-maradékok hasznosíthatók, hozzájárulva ezzel a hulladékcsökkentéshez.

Ugyancsak nagy sikert aratott a résztvevők körében az a kulináris műhelyta-

lálkozó, amelyet egy oktató séf és egy vendéglátóipari szakközépiskola diákjai vezettek. Ez a tevékenység az alapanyagok hatékony felhasználásának és az ételek felelősségteljes előkészítésének fontosságát hangsúlyozta a veszteségek minimálisra csökkentése érdekében.

A projekt témájának szentelt foglalkozásokon túl a tanulmányút számos lehetőséget biztosított az interkulturális tanulásra is. A résztvevők Isztambul és Biga történelmi, valamint kulturális nevezetességeivel ismerkedtek meg, felfedezték a helyi hagyományokat és szokásokat, sporttevékenységeken vettek részt, és folyamatosan kapcsolatot tartottak portugál és török társaikkal. A romániai küldöttségnek lehetősége nyílt találkozni Biga település polgármesterével, az oktatási hatóságok képviselőivel, valamint a vendéglátó iskola vezetőjével is. A megbeszélések során kiemelték az oktatás szerepét a fenntartható fejlődés és az európai együttműködés előmozdításában. A tanulmányúton való részvétel hozzájárult az angol nyelvű kommunikációs készségek fejlesztéséhez, a nemzetközi csapatokban való együttműködési képesség javításához, valamint az olyan európai értékek megerősítéséhez, mint a tolerancia, a kölcsönös tisztelet és a sokszínűségekre való nyitottság. A törökországi tapasztalat megmutatta, hogy a fontos változásokhoz nem mindig szükségesek bonyolult megoldások. Néha a legegyszerűbb mozdulatokkal kezdődnek: a megfelelő adag kiválasztásával, az erőforrások felelős használatával, valamint annak tudatosításával, hogy mindannyian hozzájárulhatunk az élelmiszer-pazarlás mérsékeléséhez.

A „Less is More – Prevention of Food Waste” projekt révén a bevont diákok és pedagógusok jóval felelősségteljesebbé váltak az élelmiszer-pazarlás kérdésében, a megszerzett tapasztalatokat és ismereteket pedig a továbbiakban az iskolai és a helyi közösséggel is megosztják.

CERCEL RAMONA TANÍTÓ

„Az Európai Unió finanszírozásával. Az itt kifejtett nézetek és vélemények kizárólag a szerző(k) sajátjai, és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió vagy az ANPCDEFP véleményét. Sem az Európai Unió, sem az ANPCDEFP nem vonható felelősségre miattuk.”

MARADANDÓ EMLÉK A TÖLGYESI-SZOROS HŐSEINEK: KOPJAFÁT AVATTAK BORSZÉKEN

TÖRTÉNELMI VITÉZI REND BORSZÉKEN

Június 21-én, vasárnap ünnepélyes megemlékezés helyszínévé vált a borszéki templomkert, ahol kopjafát állítottak és avattak fel az Árpád-vonal térségében harcoló és elesett hősök emléke előtt tisztelve. A felavatott emlékjel a kegyelet és a történelmi emlékezet csendes őrzőjeként hirdeti a jövő nemzedékek számára is, hogy ezen a vidéken olyan férfiak küz-

döttek, akik a legnehezebb órákban is hűen teljesítették kötelességüket.

A rendezvényen a helyi lakosok mellett tiszteletet tette a Történelmi Vitézi Rend, valamint Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának képviselőjében Dr. Balogh Attila Márton konzul.

Az egybegyűltekkal elsőként a Történelmi Vitézi Rend képviselői osztották meg gon-

dolataikat: v. Máthé Lóránt Pál országos törzskapitány, majd v. Eigel Tibor hadnagy szólt az emlékező közösséghez, felidézve az Árpád-vonal védőinek bátorságát és példaeértékű hazaszeretét.

A történelmi visszaemlékezéseket kulturális műsor követte. A szentivánlaborfalvi Székely István Férfi Dalárda tolmácsolásában kuruc dalok, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc énekei, valamint első és második világháborús katonadalok csendültek fel, méltó módon megidézve elődeink küzdelmeit. A zenei összeállítás után Sárpátki Ágnes szavalta el Kányádi Sándor Nyergestető című költeményét.

Az esemény legünnepélyesebb pillanatánaként v. Elekes Szabolcs plébános mondott beszédet, majd áldotta meg a templomkertben felállított kopjafát. Ezt követően sor került az emlékjel ünnepélyes leleplezésére.

A rendezvény zárásaként a jelen lévő intézmények és szervezetek elhelyezték a kegyelet koszorúit.

MÓGA RENÁTA

MIT ÉR A NYÁRI VAKÁCIÓ?

A nyári vakáció a diákok életének egyik legfontosabb és legörömtelibb időszaka. A hosszú tanév során a tanulók nap mint nap tanulnak, dolgozatokat írnak, felelnek és különböző feladatokat teljesítenek. Mindez sok energiát igényel, ezért a tanév végére mindenki vágyik egy hosszabb pihenésre. A nyári szünet nem csupán a tanulás alóli felmentést jelenti, hanem lehetőséget ad a feltöltődésre, az önfejlesztésre és az élményszerzésre is. A vakáció egyik legnagyobb értéke a pihenés. A tanulók ilyenkor megszabadulhatnak az iskolai kötelezettségektől és a mindennapi stressztől. Több idő jut az alvásra, a kikapcsolódásra és azokra a tevékenységekre, amelyekre tanév közben kevesebb lehetőség nyílik. A pihenés nagyon fontos, mert segít megőrizni a testi és lelki egészséget, valamint új energiával tölti fel az embert. A nyári szünet ugyanakkor az élményszerzés időszaka is. Sokan

utaznak belföldre vagy külföldre, megismernek új helyeket, kultúrákat és embereket. Iskolánkból egy csoport magyarországi táborban vesz részt, ahol új barátságokat köthetnek és különféle készségeket sajátíthatnak el. Az ilyen tapasztalatok gazdagítják az ember személyiségét, fejlesztik az önállóságot és növelik az önbizalmat.

A vakáció a családi kapcsolatok erősítésében is fontos szerepet játszik. A szülők és gyermekek több időt tölthetnek együtt kirándulásokon, közös programokon vagy akár otthoni beszélgetések során. Ezek az együtt töltött pillanatok maradandó emlékeket teremtenek, és hozzájárulnak a családi kötelékek megerősítéséhez. Sokan úgy gondolják, hogy a nyári szünet kizárólag a pihenésről szól, de valójában a fejlődés időszaka is lehet. A diákok új hobbikat próbálhatnak ki, sportolhatnak, olvashatnak, a nagyobbak dolgozhatnak. Ezek a te-

vékenységek nemcsak hasznosan töltik ki a szabadidőt, hanem segítenek új ismeretek és készségek megszerzésében is. Természetesen fontos az egyensúly. Ha valaki az egész nyarat tetlenül tölti, könnyen unatkozhat, és a megszerzett tudás egy része is feledésbe merülhet. Ezért jó a pihenést aktív programokkal és tanulással is kiegészíteni. Így a vakáció valóban hasznos és tartalmas lehet.

A nyári vakáció sokkal többet ér egyszerű szabadidőnél. Lehetőség biztosítani a pihenésre, az élményszerzésre, a családi kapcsolatok ápolására és a személyes fejlődésre. Éppen ezért értéke felbecsülhetetlen, hiszen hozzájárul ahhoz, hogy a diákok kipihenten, motiváltan és új tapasztalatokkal gazdagodva kezdhessék meg a következő tanévet.

KOVÁCS J.

A BORSZÉKI ÁSVÁNYVÍZPALACKOZÁS 220 ÉVES TÖRTÉNETE (4.) SZEMELVÉNYEK KORABELI KIADVÁNYOKBÓL

„Magyarország képekben” honismereti album, Heckenast Gusztáv kiadó, 1870

Orotva és Borszék között KOMANDÓHÁZ volt. A településen 60 ház volt. A vendégek száma 1000-1500 fő. Piac a Főkút előtt volt. A borvizet két nagy raktárban tárolták (500-500 üveg). Az üveg 9 krajcárba, a víz és a dugaszolás 2 krajcárba került, gyékénnyel fedett lovas szekerekkel szállították. Szekerenként 200-250 üveget, szalma közé rakott fenyőfa ládákban. A borvíz ára a megtett úttól függött (Marosvásárhelyen 6-10 krajcár, Aradon, Temesváron 35-40 krajcár). A szállítás tavasztól őszig tartott. A szerződés értelmében a birtokosok ditrói és szárhegyi, de voltak szekeresek kereskedtek a borvízzel (saját pénzüikkel megvásárolták a vizet és útközben eladták). A kötet illusztrációja: Gergely Lajos: Borszék és a borvizes székelvények fotója.

VITOS Mózes: Csíkmegyei füzetek I.
1894-1902

A szerző csíkszentkirályi római katolikus pap és helytörténész. Leírása szerint „Borszéken Csík megye legnagyobb üveggyára van, az Európailag híres csehországi üvegrészeknél nem alábbvaló, sőt nagyrésze ennél jobb”. Megemlíti, hogy a Kossuth vizét is palackozták. 1892-től már OELHOFER-WALSER-féle gép végzi a töltést. Itt nyomják a vignettákat is. A parafadugóban benne van a töltés ideje (mikor palackozták). Önkupakkal lezárták, rajta a forrás neve, a palack oldalán etlket (címke).

Dr. HANKÓ Vilmos: Székelyföld,
Budapest, 1896.

A parajdi születésű vegytan tanár, az Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja elemezte a borszéki borvizek kémiai összetételét. Leírása szerint a Főkút vizét OELHOFER-féle gépek segítségével palackozták. Nappal 20 000 liter vizet szivattyúztak, éjjel-nappal újabb 10 000 litert. A telep gyáraiban készítik a csomagoló ládákat, szalmatekerceket, palackra a vignettákat. A fürdő és az ásványvízüzlet már ezer munkáskezet foglalkoztat. A Főkút előtt Deák-tér, a műkertészet remeke, díszes szökőkút hatalmas vízoszloppal. A Főkút közelében az Ó- és Új Lobogó forrás, a Hármassigetben az Új-Sáros.

Alsóborszéken van a telep üveggyára, az üzleti hivatalok és munkáslakások. 500 szoba áll a vendégek befogadására. Dicséri a Mélik-szállót és a Remény vendéglőt, amely dicséretére válna bármelyik világfürdőnek, akár díszes külsejét, akár berendezésének célszerűségét, eleganciáját tekintjük. Páratlanul áll az erdélyi részeken.

„Székely Kongresszus” 1902

A tusnádi kongresszuson Köllő János igazgató tartott előadást az Ásványvízkereskedelemlről. Ismertette a borvízforrásokat, azok gyógyhatását. E források egyik részét már évszázadok óta ismeri egy jóvilág, mint a borszékit, előpatakot stb ... A borszéki források vízgazdagsága évente egymaga kiadja a 250 millió litert. Értekeztek arról is, hogy vasútvonal kellene Topliczától Gyergyótölgyesre, borszéki kiágazással. Borszék kitűnően képzett fővárosi orvosokat hív meg.

FARKAS ALADÁR

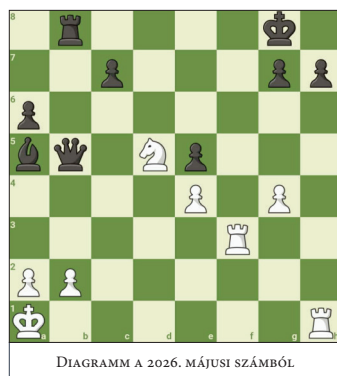
70 ÉVES KORTÁRSTALÁLKOZÓ

Szeretettel meghívjuk az **1956-ban**, Borszéken született, vagy Borszékre költözött kortársainkat **70 éves kortársstalálkozóra**, amely **2026. augusztus 8.-án** kerül megrendezésre.

PROGRAM:

11:30 – Gyülekezzünk a Szent István R.K. templom udvarán
12:00 – Szentmise
14:00 – Ebéd a Riki vendéglőben
Részvételi szándékukat jelezzék az alábbi telefonszámokon július 31.-ig!
Zudor Gizella **0740 946742**
Kolbert Magdi **0745 415347**

SAKK VODA COSTELLEL

A májusi számban megjelent feladvány megoldása:

1He7+-Kh8
2Bxh7!+-Kxh7
3Bh3#

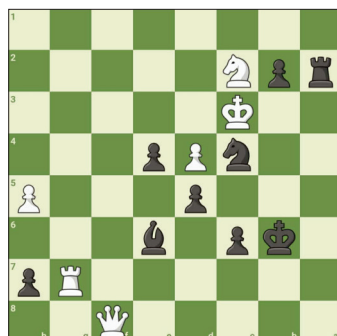
Megoldás: Vodă Costel

Új feladvány!

A mellékelt ábrán egy sakk diagrammát mutatunk be. A sakk kedvelőit arra kérjük, hogy oldják meg a feladatot, majd a megoldást küldjék el a turism.borsec@gmail.com e-mail címre.

A megoldást a következő számban közöljük.

*Bástya=B / Huszár=H / Futó=F / Vezér=V / Király=K. A gyalogot nem jelöljük, csak a mezőt ahová lépnek.

SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS KAPURÓL KAPURA:

2026. JÚLIUS 20. HÉTFŐ
2026. AUGUSZTUS 17. HÉTFŐ

BORSZÉK VÁROS POLGÁRMESTERI HIVATALA - ISSN 1224 - 1709

Szerkesztőség: Ballai Erzsébet, Elekes Szabolcs, Farkas Aladár, Fazakas Emese,
Ferency József, Kolbert Tünde, Kovács Júlia, Móra Renáta,
Pethő Csongor, Stan Tímea Anca

Számitógépes szerkesztés: Móra Attila / Nyomda: F&F INTERNATIONAL - Gyergyószentmiklós

A cikkek tartalmáért az aláíró személy a felelős.

